ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1980

Vyhlásené: 26.03.1980 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

33

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 29. decembra 1979
o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Tureckou republikou

Dňa 15. novembra 1977 bol v Ankare podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Tureckou republikou.

S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ho ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 11. júla 1979.

Podľa svojho článku 44 odseku 1 dohovor nadobudol platnosť 11. augustom 1979.

Český preklad textu dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR medzi Československou socialistickou republikou a Tureckou republikou

Československá socialistická republika a Turecká republika, prajúc si upraviť konzulárne styky medzi oboma štátmi na základe zásad rešpektovania zvrchovanosti a národnej nezávislosti, rovnoprávnosti a nevmiešavania sa do vnútorných záležitostí, a tak uľahčiť ochranu svojich národných záujmov a práv a záujmov svojich štátnych príslušníkov, rozhodli sa uzavrieť konzulárny dohovor a na ten účel vymenovali za svojich splnomocnencov: prezident Československej socialistickej republiky Bohuslava Chňoupka, ministra zahraničných vecí, prezident Tureckej republiky Íhsan Sabri Caglayangila, ministra zahraničných vecí, ktorí si vymenili svoje plnomocenstvá, ktoré zistili v dobrej a náležitej forme, a dohodli sa na týchto ustanoveniach:

ČASŤ I
DEFINÍCIE

Článok 1

Na účely tohto dohovoru:

a) výrazom „konzulárny úrad“ sa rozumie generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo;

b) výrazom „konzulárny obvod“ sa rozumie územie určené konzulárnemu úradu na výkon konzulárnych funkcií;

c) výrazom „vedúci konzulárneho úradu“ sa rozumie osoba poverená na to, aby konala v tomto postavení;

d) výrazom „konzulárny úradník“ sa rozumie osoba včítane vedúceho konzulárneho úradu poverená v tomto postavení výkonom konzulárnych funkcií;

e) výrazom „konzulárny zamestnanec“ sa rozumie osoba zamestnaná v administratívnych alebo technických službách konzulárneho úradu;

f) výrazom „člen služobného personálu“ sa rozumie osoba zamestnaná v domácich službách konzulárneho úradu;

g) výrazom „člen konzulárneho úradu“ sa rozumejú konzulárni úradníci, konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu;

h) výrazom „rodinný príslušník“ sa rozumejú manžel, maloleté deti člena konzulárneho úradu alebo jeho manželka a za podmienky, že sa člen konzulárneho úradu o nich stará a že podľa právnych predpisov vysielajúceho štátu žijú v jeho domácnosti, aj jeho rodičia;

i) výrazom „konzulárne miestnosti“ sa rozumejú budovy alebo časti budov a pozemky k nim patriace, ktoré sa užívajú výhradne na účely konzulárneho úradu, bez ohľadu na to, kto je ich vlastníkom;

j) výraz „konzulárne archívy“ zahŕňa všetky listiny, dokumenty, korešpondenciu, knihy, filmy, magnetofónové pásky a registre konzulárneho úradu spolu so šiframi, kartotékami a zariadením určeným na ich ochranu a uloženie;

k) výrazom „loď“ sa rozumie plavidlo majúce podľa právnych predpisov vysielajúceho štátu štátnu príslušnosť tohto štátu; výraz loď nezahŕňa vojnové plavidlá;

l) výrazom „civilné lietadlo“ sa rozumie civilné lietadlo registrované a imatrikulované vo vysielajúcom štáte v súlade s jeho právnymi predpismi a nesúce označenie tohto štátu;

m) výrazom „zmluvné strany“ sa rozumie vysielajúci štát a prijímajúci štát.

ČASŤ II
ZRIAĎOVANIE KONZULÁRNYCH ÚRADOV, VYMENÚVANIE KONZULÁRNYCH ÚRADNÍKOV A KONZULÁRNYCH ZAMESTNANCOV

Článok 2

1. Každá zmluvná strana môže zriadiť konzulárny úrad na území druhej zmluvnej strany iba s predbežným súhlasom druhej zmluvnej strany.
2. Sídlo konzulárneho úradu, jeho obvod, jeho trieda a rozsah jeho personálu sa určujú vzájomnou dohodou medzi zmluvnými stranami.
3. Neskoršie zmeny sídla konzulárneho úradu, jeho obvodu a jeho triedy môže vysielajúci štát urobiť iba so súhlasom prijímajúceho štátu.

Článok 3

1. Po tom, čo bol vymenovaný vedúci konzulárneho úradu, zašle každá zo zmluvných strán prostredníctvom svojej diplomatickej misie ministerstvu zahraničných vecí druhej strany konzulský patent týkajúci sa tohto vymenovania.

V konzulskom patente sa uvedie priezvisko, meno, štátna príslušnosť a trieda vedúceho konzulárneho úradu, ako aj sídlo konzulárneho úradu a konzulárny obvod.

2. Vedúci konzulárneho úradu sa prijíma na výkon svojich funkcií na základe privolenia vysielajúceho štátu, ktoré sa mu po predložení konzulského patentu udelí formou exequatur. Exequatur sa vydá čo najskoršie a bezodplatne. Prijímajúci štát môže odmietnuť udelenie exequatur bez oznámenia dôvodov.
3. Len čo je exequatur udelené alebo vedúci konzulárneho úradu v súlade s článkom 4 dočasne prijatý, prijímajúci štát o tom bezodkladne informuje príslušné orgány konzulárneho obvodu a zabezpečí, aby sa urobili opatrenia potrebné na to, aby mohol vykonávať svoje funkcie a aby mohol požívať práva, výsady a imunity podľa tohto dohovoru a právnych predpisov prijímajúceho štátu.

Článok 4

Do udelenia exequatur môže byť vedúci konzulárneho úradu prijatý na výkon svojich funkcií dočasne. V tom prípade sa uplatnia ustanovenia tohto dohovoru.

Článok 5

1. Každá zmluvná strana môže vymenovať za konzulárnych úradníkov iba svojich vlastných štátnych príslušníkov.
2. Vysielajúci štát môže zamestnať ako konzulárnych zamestnancov a členov služobného personálu iba osoby, ktoré sú jeho vlastnými štátnymi príslušníkmi alebo štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu.

Článok 6

Mená a funkcie konzulárnych úradníkov okrem vedúceho konzulárneho úradu, ako aj mená a funkcie konzulárnych zamestnancov a členov služobného personálu sa pred tým, ako sa ujmú svojich funkcií, oznámia v primeranej lehote ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.

Článok 7

1. Vysielajúci štát môže poveriť člena diplomatického personálu svojej diplomatickej misie v prijímajúcom štáte výkonom konzulárnych funkcií. Priezvisko, meno a hodnosť člena diplomatického personálu, ktorý je poverený výkonom konzulárnych funkcií, ako aj obvod, v ktorom bude tieto funkcie vykonávať, sa oznámia diplomatickou cestou prijímajúcemu štátu. Prijímajúci štát je povinný o tom informovať príslušné orgány konzulárneho obvodu.

2. Člen diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte poverený výkonom konzulárnych funkcií bude aj naďalej požívať výsady a imunity, ktoré mu patria na základe jeho diplomatického štatusu.
3. Vysielajúci štát môže zriadiť pri svojej diplomatickej misii v prijímajúcom štáte konzulárne oddelenie na výkon konzulárnych funkcií. Zriadenie konzulárneho oddelenia i jeho obvod sa oznámia diplomatickou cestou prijímajúcemu štátu.
4. Člen diplomatického personálu diplomatickej misie poverený výkonom konzulárnych funkcií pri diplomatickej misii bude mať práva a povinnosti ustanovené týmto dohovorom pre konzulárnych úradníkov.

Článok 8

Prijímajúci štát vydá bezodplatne každému členovi konzulárneho úradu doklad osvedčujúci jeho postavenie.

Článok 9

Prijímajúci štát bude zaobchádzať s konzulárnymi úradníkmi s náležitou úctou a zabezpečí ochranu konzulárnych úradníkov na svojom území a urobí všetky opatrenia potrebné na to, aby mohli plniť svoje funkcie a požívať práva, výsady a imunity, ktoré im tento dohovor priznáva.

Článok 10

1. Ak vedúci konzulárneho úradu nemôže z akéhokoľvek dôvodu vykonávať svoje funkcie alebo ak je jeho miesto dočasne uvoľnené, vedenie konzulárneho úradu sa môže dočasne na primeraný čas zveriť konzulárnemu úradníkovi tohto konzulárneho úradu alebo konzulárnemu úradníkovi iného konzulárneho úradu vysielajúceho štátu alebo členovi diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte alebo úradníkovi ministerstva zahraničných vecí vysielajúceho štátu. Priezvisko a meno osoby poverenej touto funkciou sa oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
2. Osoba poverená dočasným vedením konzulárneho úradu bude vykonávať všetky funkcie vedúceho konzulárneho úradu a požívať práva, výsady a imunity priznané vedúcemu konzulárneho úradu, ktorý je vymenovaný podľa článku 3 tohto dohovoru.
3. Člen diplomatického personálu diplomatickej misie, ktorý je poverený dočasným vedením konzulárneho úradu, požíva aj naďalej výsady a imunity, ktoré mu patria na základe jeho diplomatického štatusu.

Článok 11

1. Prijímajúci štát môže kedykoľvek bez toho, že udá dôvody svojho rozhodnutia, oznámiť vysielajúcemu štátu diplomatickou cestou, že konzulárny úradník je považovaný za nežiadúcu osobu alebo že konzulárny zamestnanec alebo člen služobného personálu je neprijateľný.

V takom prípade vysielajúci štát dotyčnú osobu odvolá.

2. Ak vysielajúci štát nesplní v primeranej lehote povinnosť, ktorá preňho vyplýva z odseku 1, prijímajúci štát môže prestať uznávať túto osobu za člena konzulárneho úradu.

Článok 12

Funkcia člena konzulárneho úradu sa skončí najmä:

a) oznámením vysielajúceho štátu prijímajúcemu štátu o tom, že sa jeho funkcie skončili,

b) odňatím exequatur,

c) oznámením prijímajúceho štátu vysielajúcemu štátu, že prestal uznávať dotyčnú osobu za člena konzulárneho úradu.

Článok 13

1. Vysielajúci štát môže v miere, v ktorej to pripúšťajú právne predpisy prijímajúceho štátu a na základe reciprocity nadobúdať, mať v držbe alebo užívať akoukoľvek formou nájmu, ktorá existuje podľa týchto právnych predpisov, pozemky, budovy alebo časti budov na potreby konzulárneho úradu, na jeho umiestnenie alebo na ubytovanie členov konzulárneho úradu, pokiaľ sú štátnymi príslušníkmi vysielajúceho štátu.
2. Prijímajúci štát poskytne všetku pomoc vysielajúcemu štátu pri nadobúdaní pozemkov, budov alebo častí budov na účely uvedené v predošlom odseku.

ČASŤ III

VÝSADY A IMUNITY

Článok 14

1. Na budove, v ktorej je umiestnený konzulárny úrad, a na sídle vedúceho konzulárneho úradu môže byť umiestnený znak vysielajúceho štátu spolu s označením konzulárneho úradu v jazyku vysielajúceho a prijímajúceho štátu.
2. Vlajka vysielajúceho štátu môže byť vyvesená na budove, v ktorej je umiestnený konzulárny úrad, na sídle vedúceho úradu a na jeho dopravných prostriedkoch, ak sa používajú na úradné účely.
3. Pri výkone práva na používanie štátneho znaku a štátnej vlajky sa bude prihliadať na právne predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu.

Článok 15

1. Konzulárne miestnosti sú nedotknuteľné. Orgány prijímajúceho štátu nesmú do nich vstúpiť bez súhlasu vedúceho konzulárneho úradu, úradníka ním určeného alebo vedúceho diplomatickej misie vysielajúceho štátu.
2. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa vzťahujú aj na sídlo vedúceho konzulárneho úradu.
3. Prijímajúci štát má osobitnú povinnosť podniknúť všetky opatrenia na ochranu konzulárnych miestností proti útokom alebo poškodeniu a zabrániť rušeniu pokoja konzulárneho úradu alebo ujme na jeho dôstojnosti.

Článok 16

Konzulárne archívy sú vždy nedotknuteľné, nech už sa nachádzajú kdekoľvek.

Článok 17

1. Konzulárny úrad má právo na spojenie so svojou vládou, s diplomatickými misiami a s inými konzulárnymi úradmi vysielajúceho štátu, nech sú kdekoľvek. Konzulárny úrad môže na tento účel používať všetky prostriedky spojenia včítane diplomatických alebo konzulárnych kuriérov, diplomatických alebo konzulárnych batožín a kódovaných alebo šifrovaných správ. Rádiovú vysielaciu stanicu môže však konzulárny úrad zriadiť a používať iba so súhlasom prijímajúceho štátu.
2. Pri použití verejných prostriedkov spojenia platia pre konzulárny úrad rovnaké podmienky ako pre diplomatickú misiu vysielajúceho štátu.
3. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu a kuriérne batožiny, pokiaľ sú vybavené vonkajším označením, že sú úradnej povahy, sú nedotknuteľné a nemôžu byť kontrolované ani zadržané. Môžu obsahovať iba úradnú korešpondenciu a predmety určené výlučne na úradné použitie.
4. Konzulárny kuriér bude vybavený úradnou listinou označujúcou jeho postavenie a uvádzajúcou počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu. Bude požívať rovnaké práva, výsady a imunity ako diplomatický kuriér vysielajúceho štátu.
5. Kapitán lode alebo civilného lietadla vysielajúceho štátu môže byť poverený prepravou konzulárnej batožiny. Tento kapitán musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou počet zásielok, ktoré mu boli zverené, nebude však považovaný za konzulárneho kuriéra. Na základe

dohody s príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu môže konzulárny úrad vyslať jedného zo svojich členov, aby batožinu prevzal priamo a voľne od kapitána lode alebo lietadla alebo aby mu ju odovzdal.

Článok 18

1. Konzulárni úradníci a zamestnanci, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu, nepodliehajú, pokiaľ ide o konanie pri výkone ich úradných funkcií, jurisdikcii súdnych a správnych orgánov prijímajúceho štátu.
2. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa však nevzťahuje na civilnú žalobu
   a) vyplývajúcu zo zmluvy, ktorú konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec výslovne alebo zrejme nedojednal vo svojom úradnom postavení,
   b) podanú treťou stranou a týkajúcu sa náhrady škody vyplývajúcej z nehody spôsobenej v prijímajúcom štáte dopravným prostriedkom.
3. Pokiaľ ide o konanie mimo výkonu ich úradných funkcií, môžu byť konzulárni úradníci zatknutí alebo vzatí do väzby iba v prípade závažných trestných činov a na základe rozhodnutia príslušného justičného orgánu.

„Závažným trestným činom“ v zmysle tohto článku sa rozumie každý trestný čin, ktorý nebol spáchaný z nedbalosti a na ktorý ustanovuje právny poriadok prijímajúceho štátu trest odňatia slobody najmenej na päť rokov.

Rodinní príslušníci konzulárnych úradníkov, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu, tak isto požívajú výhody podľa ustanovenia tohto článku.

4. Prijímajúci štát bude informovať diplomatickú misiu vysielajúceho štátu o súdnom stíhaní začatom proti osobám uvedeným v tomto článku.

Článok 19

1. Konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu, môžu v záujme spravodlivosti a na žiadosť súdu vypovedať ako svedkovia.

Nemožno ich však žiadať, aby vypovedali o skutočnostiach, ktoré sa dotýkajú výkonu ich funkcií. V tomto prípade môžu odmietnuť svedectvo. Proti konzulárnemu úradníkovi alebo zamestnancovi sa nemôže uplatniť žiadne donucovacie opatrenie na to, aby sa dostavil na súd alebo podal na súde svedectvo.

2. V prípade, keď konzulárny úradník alebo zamestnanec uvedený v predchádzajúcom odseku súhlasí s podaním svedeckej výpovede, bude sa postupovať tak, aby sa nerušila činnosť konzulárneho úradu. Pokiaľ je to možné, ústne alebo písomné svedectvo svedka bude prijaté na konzulárnom úrade alebo v jeho obydlí.
3. Ustanovenia tohto článku sa vzťahujú aj na správne konanie.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 tohto článku sa tak isto vzťahujú na rodinných príslušníkov konzulárnych úradníkov, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu a ktorí s nimi žijú.

Článok 20

Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci, ktorí s nimi žijú, sú v prijímajúcom štáte oslobodení od všetkých verejných služieb a povinností akéhokoľvek druhu za podmienky, že nie sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu a ani v ňom nemajú trvalé bydlisko.

Článok 21

Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci, ktorí s nimi žijú, sú vyňatí zo všetkých povinností ustanovených zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu týkajúcimi sa registrácie cudzincov a povolenia pobytu a inými predpismi týkajúcimi sa pobytu cudzincov.

Článok 22

1. Vysielajúci štát je oslobodený v prijímajúcom štáte od všetkých daní, dávok a poplatkov, pokiaľ ide:
   a) o pozemky, budovy alebo časti budov používané na konzulárne účely, ako aj o rezidenciu vedúceho konzulárneho úradu, ak sú vlastníctvom vysielajúceho štátu alebo boli najaté v mene vysielajúceho štátu;
   b) o prevody alebo iné úkony týkajúce sa nadobúdania uvedených nehnuteľností;
   c) o výkon konzulárnych funkcií včítane príjmov za vykonávanie konzulárnych úkonov.
   Oslobodenie uvedené v tomto odseku sa nevzťahuje na dane, dávky a poplatky, ktoré podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu majú platiť osoby vstupujúce do zmluvného pomeru s vysielajúcim štátom.
2. Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte tak isto oslobodený od všetkých daní, dávok a poplatkov z vozidiel, ktoré sú v jeho vlastníctve, držbe alebo užívaní a ktoré sa používajú výhradne na konzulárne účely.
3. Oslobodenia uvedené v tomto článku sa nevzťahujú na dávky a poplatky vyberané za poskytnuté služby.

Článok 23

Platy, ktoré konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu, poberajú za výkon svojich úradných funkcií, sú v prijímajúcom štáte oslobodené od všetkých daní a poplatkov.

Článok 24

1. Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci, ktorí s nimi žijú a nie sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu a ani v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú oslobodení od všetkých celoštátnych, oblastných a miestnych daní a poplatkov.
2. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa nevzťahuje:
   a) na nepriame dane, ktoré bývajú obvykle zahrnuté v cene tovaru alebo služieb;
   b) na dane a poplatky zo súkromných nehnuteľností na území prijímajúceho štátu, s výhradou ustanovení článku 22;
   c) na dedičské poplatky a poplatky z prevodu majetku vyberané prijímajúcim štátom;
   d) na dane a poplatky zo súkromných príjmov, ktoré pochádzajú z prijímajúceho štátu;
   e) na registračné, hypotečné a správne poplatky, s výhradou článku 22;
   f) na poplatky vyberané za poskytnuté služby.

Článok 25

V prípade úmrtia člena konzulárneho úradu alebo jeho rodinného príslušníka, ktorý zanechal hnuteľný majetok v prijímajúcom štáte, nebude prijímajúci štát vyberať dedičské poplatky alebo poplatky z prevodu tohto hnuteľného majetku ani poplatky z úkonov na to sa vzťahujúcich za podmienky, že dotyčná osoba nebola štátnym príslušníkom prijímajúceho štátu a ani nemala trvalé bydlisko v tomto štáte a že sa tento majetok nachádza v prijímajúcom štáte iba z dôvodu pobytu zomrelého ako člena konzulárneho úradu alebo rodinného príslušníka konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca v tomto štáte.

Článok 26

1. Predmety včítane motorových vozidiel, ktoré sú dovezené na úradnú potrebu konzulárneho úradu, budú v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu oslobodené od colných dávok a všetkých podobných poplatkov vyberaných na základe dovozu alebo v súvislosti s dovozom, a to v rovnakej miere, ako keby boli dovážané diplomatickou misiou vysielajúceho štátu do prijímajúceho štátu.

2. Konzulárny úradník a jeho rodinní príslušníci, ktorí s ním žijú, a ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu, ani v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú oslobodení od colných dávok a poplatkov vyberaných v súvislosti s dovozom, pokiaľ ide o všetky predmety určené na ich osobnú potrebu včítane predmetov určených na ich začiatočné zariadenie. Konzulárny zamestnanec bude požívať oslobodenie podľa tohto odseku iba pri predmetoch dovezených v čase svojho prvého nástupu na konzulárny úrad.
3. Predmety určené na osobnú potrebu nesmú presiahnuť množstvo potrebné na priame použitie príslušnými osobami.
4. Osobné spolubatožiny konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov, ktorí s nimi žijú a nie sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu, ani v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú oslobodené od colnej prehliadky. Môžu byť podrobené prehliadke iba v prípadoch, keď sú vážne dôvody pre domnienku, že obsahujú iné predmety než tie, ktoré sú uvedené v odseku 2, alebo predmety, ktorých dovoz alebo vývoz zakazujú právne predpisy vysielajúceho štátu o karanténe. Taká prehliadka sa môže vykonať iba za prítomnosti tohto konzulárneho úradníka alebo jeho rodinného príslušníka alebo jeho zástupcu.

Článok 27

Všetky osoby, ktorým tento dohovor poskytuje výsady a imunity, sú povinné bez ujmy na týchto výsadách a imunitách dodržiavať právne predpisy prijímajúceho štátu včítane dopravných predpisov a predpisov o poistení vozidiel.

Článok 28

S výhradou právnych predpisov prijímajúceho štátu týkajúcich sa oblastí, do ktorých je vstup zakázaný alebo obmedzený z dôvodov štátnej bezpečnosti, majú členovia konzulárneho úradu a rodinní príslušníci, ktorí s nimi žijú, právo voľného pohybu v tomto štáte.

ČASŤ IV
KONZULÁRNE FUNKCIE

Článok 29

Konzulárny úradník napomáha rozvoj hospodárskych, obchodných, kultúrnych a vedeckých stykov medzi oboma štátmi a prispieva k posilňovaniu priateľských vzťahov medzi nimi.

Článok 30

1. Konzulárny úradník je oprávnený v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu vykonávať funkcie uvedené v tejto časti. Iné konzulárne funkcie môže vykonávať len za podmienky, že nie sú v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.
2. Konzulárny úradník je oprávnený zastupovať vo svojom konzulárnom obvode pri dodržiavaní právnych predpisov prijímajúceho štátu práva a záujmy vysielajúceho štátu a jeho príslušníkov, a to tak fyzických, ako aj právnických osôb.
3. Pri výkone svojich funkcií je konzulárny úradník oprávnený obracať sa písomne alebo ústne na príslušné orgány vo svojom konzulárnom obvode, ako aj na príslušné ústredné orgány prijímajúceho štátu v miere, v akej to pripúšťajú právne predpisy a zvyklosti tohto štátu.
4. So súhlasom prijímajúceho štátu je konzulárny úradník oprávnený vykonávať konzulárne funkcie mimo svojho konzulárneho obvodu.

Článok 31

1. Konzulárny úradník je oprávnený vo svojom konzulárnom obvode:
   a) registrovať štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu;
   b) prijímať žiadosti a vyhlásenia štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu vo veciach štátneho občianstva a vydávať potrebné doklady;

c) registrovať manželstvá uzavreté v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu v prípade, ak aspoň jeden zo snúbencov je štátnym príslušníkom vysielajúceho štátu, a uzavierať manželstvá medzi snúbencami, ak sú obaja štátnymi príslušníkmi vysielajúceho štátu, pokiaľ tento úkon nie je zakázaný právnymi predpismi prijímajúceho štátu;

d) v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu prijímať vyhlásenia týkajúce sa rodinných pomerov štátnych príslušníkov tohto štátu;

e) registrovať narodenie a úmrtie štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu;

f) vystavovať, osvedčovať, potvrdzovať, overovať, legalizovať alebo inak robiť platnými listiny a doklady na žiadosť štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu na použitie mimo územia prijímajúceho štátu alebo na žiadosť akejkoľvek osoby na použitie v prijímajúcom štáte, pokiaľ to nie je v rozpore s právnymi predpismi tohto štátu;

g) prekladať listiny a doklady, overovať správnosť prekladu a overovať doklady.

2. Konzulárny úradník bude informovať príslušné orgány prijímajúceho štátu o úkonoch uvedených pod písmenami c) a e) tohto článku, ak to vyžadujú právne predpisy prijímajúceho štátu.

Článok 32

Listiny a doklady vyhotovené, vystavené, preložené alebo overené konzulárnym úradníkom v súlade s článkom 31 majú v prijímajúcom štáte rovnakú právnu platnosť a dôkaznú moc ako písomnosti vyhotovené, preložené alebo overené príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu.

Článok 33

Konzulárny úradník má právo v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu:

1. vydávať, predlžovať, meniť, zrušovať, odnímať alebo zadržať cestovné doklady štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu;
2. vydávať, predlžovať alebo zrušovať víza osobám, ktoré hodlajú navštíviť vysielajúci štát.

Článok 34

Len čo sa konzulárny úradník dozvie o situácii, ktorá vyžaduje vymenovanie poručníka alebo opatrovníka pre štátneho príslušníka vysielajúceho štátu, bude o tom bezodkladne informovať príslušné orgány prijímajúceho štátu a môže požiadať o prijatie potrebných opatrení, a pokiaľ si to praje, navrhnúť osoby na vymenovanie za poručníkov alebo opatrovníkov.

V prípade, že sa príslušné orgány prijímajúceho štátu dozvedia o situácii, ktorá vyžaduje vymenovanie poručníka alebo opatrovníka, bezodkladne o tom informuje konzulárneho úradníka.

Vymenúvanie poručníkov alebo opatrovníkov, ako aj prijatie potrebných opatrení sa bude uskutočňovať v súlade s ustanoveniami právnych predpisov prijímajúceho štátu.

Článok 35

1. Príslušné orgány prijímajúceho štátu bezodkladne upovedomia konzulárneho úradníka o úmrtí štátneho príslušníka vysielajúceho štátu na území prijímajúceho štátu.
2. Ak sa príslušné orgány prijímajúceho štátu dozvedia o existencii dedičstva po štátnom príslušníkovi vysielajúceho štátu alebo o dedičstve po osobe akejkoľvek štátnej príslušnosti, ktorá zomrela v prijímajúcom štáte, a ak by na takom dedičstve mohol mať záujem štátny príslušník vysielajúceho štátu, upovedomia o tom konzulárneho úradníka.
3. Príslušné orgány prijímajúceho štátu urobia v prípadoch uvedených v odseku 2, pokiaľ je dedičstvo na území tohto štátu, opatrenia na zabezpečenia dedičstva podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu a zašlú konzulárnemu úradníkovi odpis závetu, pokiaľ bol spísaný, poskytnú mu všetky dostupné informácie o dedičoch, zložení a hodnote dedičstva a oznámia termín, kedy bude začaté konanie o dedičstve.

4. Konzulárny úradník je oprávnený zastupovať priamo alebo prostredníctvom zástupcu záujmy štátneho príslušníka vysielajúceho štátu, ktorý má nárok na dedičstvo na území prijímajúceho štátu a ktorý nemá v tomto štáte trvalé bydlisko.
5. Konzulárny úradník je oprávnený prijímať v mene štátneho príslušníka vysielajúceho štátu, ktorý nemá trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte, peňažné sumy alebo iný majetok, ktorý dotyčnému občanovi patrí v dôsledku úmrtia ktorejkoľvek osoby, včítane platieb uskutočnených podľa právnych predpisov týkajúcich sa náhrad vyplácaných pracujúcim v rámci dôchodkového a sociálneho zabezpečenia, ako aj súm pochádzajúcich z poistiek.
6. Hnuteľný majetok a peňažné sumy z likvidácie dedičstva zanechaného štátnym príslušníkom vysielajúceho štátu sa môžu odovzdať príslušnému konzulárnemu úradníkovi za podmienky, že boli uspokojené alebo zabezpečené nároky veriteľov a že dane a poplatky z dedičstva boli uhradené.
7. Konzulárny úradník bude oprávnený spolupracovať s príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu pri zabezpečení dedičstva podľa tohto článku.

Článok 36

1. Konzulárny úradník má právo zastupovať v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu vo svojom konzulárnom obvode štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu pred orgánmi prijímajúceho štátu, ak z dôvodov neprítomnosti alebo z iných vážnych dôvodov nemôžu včas hájiť svoje práva a záujmy. Zastupovanie pokračuje až do času, keď dotyčná osoba vymenuje svojho splnomocnenca alebo sama prevezme ochranu svojich práv a záujmov.
2. Konzulárny úradník má právo vo svojom konzulárnom obvode nadväzovať a udržiavať styky so štátnymi príslušníkmi vysielajúceho štátu s cieľom radiť im, poskytovať im všetku potrebnú pomoc, prípadne im zabezpečiť právnu pomoc. Orgány prijímajúceho štátu nesmú v žiadnom prípade brániť štátnemu príslušníkovi vysielajúceho štátu v tom, aby sa spojil s konzulárnym úradom tohto štátu alebo ho navštevoval.

Článok 37

Konzulárny úradník má právo v súlade so zákonodarstvom prijímajúceho štátu brať do úschovy peniaze, listiny včítane závetov a akékoľvek predmety, ktoré mu odovzdajú štátni príslušníci alebo ktoré mu budú odovzdané pre štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu. Také uschované predmety sa môžu odoslať z prijímajúceho štátu iba v súlade s jeho zákonmi.

Článok 38

1. Ak bola sloboda štátneho príslušníka vysielajúceho štátu akoukoľvek formou obmedzená, majú príslušné orgány prijímajúceho štátu povinnosť bezodkladne o tom upovedomiť príslušného konzulárneho úradníka.
2. Konzulárny úradník má právo v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu za predpokladu, že uvedené osoby pred konzulárnym úradníkom a za prítomnosti zástupcu miestneho orgánu proti tomu výslovne nevznesú námietky, navštevovať štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu, ktorí sú vo výkone trestu odňatia slobody, a nadviazať s nimi spojenie. Príslušné orgány prijímajúceho štátu musia odovzdať bez odkladu konzulárnemu úradníkovi akékoľvek písomné oznámenie od štátneho príslušníka vysielajúceho štátu, ktorého sloboda bola akoukoľvek formou obmedzená.
3. Konzulárny úradník bude na žiadosť ihneď informovaný o dôvodoch, pre ktoré bola sloboda štátneho príslušníka obmedzená.
4. Práva konzulárneho úradníka uvedené v odsekoch 2 a 3 sa budú vykonávať v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu, pokiaľ tieto právne predpisy tieto práva nezrušujú.

Článok 39

1. Konzulárny úradník je oprávnený poskytovať vo svojom konzulárnom obvode všetku pomoc lodi vysielajúceho štátu, ktorá je v prístave alebo vo vnútorných vodách prijímajúceho štátu, ako aj posádke alebo cestujúcim tejto lode.

2. Konzulárny úradník sa pri výkone svojich funkcií týkajúcich sa lodí vysielajúceho štátu, ich posádky alebo cestujúcich môže obracať so žiadosťou o pomoc na príslušné orgány prijímajúceho štátu.
3. Konzulárny úradník môže vstúpiť na palubu lode, len čo je lodi povolený voľný styk s pobrežím. Členovia posádky môžu ihneď vojsť do styku s konzulárnym úradníkom.
4. Konzulárny úradník je oprávnený:
   a) bez ujmy na právomoci orgánov prijímajúceho štátu vyšetrovať všetky udalosti na palube lode, vypočuť ktoréhokoľvek člena posádky, skúmať lodné doklady, prijímať vyhlásenia týkajúce sa cesty a miesta určenia lode, ako aj uľahčovať vjazd lode do prístavu, pobyt v prístave a výjazd lode;
   b) bez ujmy na právomoci orgánov prijímajúceho štátu riešiť spory medzi kapitánom a členmi posádky včítane sporov týkajúcich sa miezd a pracovných zmlúv v miere, v akej to dovoľujú predpisy vysielajúceho štátu;
   c) robiť opatrenia na zabezpečenie lekárskeho ošetrenia alebo návratu člena posádky alebo cestujúceho do vlasti;
   d) prijímať, vystavovať alebo overovať všetky vyhlásenia alebo iné doklady ustanovené predpismi vysielajúceho štátu týkajúce sa lodí.

Článok 40

1. Ak príslušné orgány prijímajúceho štátu zamýšľajú vykonať donucovacie opatrenie alebo začať úradné vyšetrovanie na lodi vysielajúceho štátu, sú povinné informovať o tom príslušného konzulárneho úradníka prostredníctvom príslušných orgánov prijímajúceho štátu. S výnimkou naliehavých prípadov musí byť konzulárny úradník informovaný dostatočne vopred, aby on alebo jeho zástupca mohol byť prítomný. Ak konzulárny úradník nebol prítomný ani zastúpený, odovzdajú mu príslušné orgány prijímajúceho štátu úplnú informáciu o prijatých opatreniach.
2. Ustanovenie odseku 1 platí aj v prípade, keď príslušné orgány prístavnej oblasti budú chcieť vypočuť členov posádky na pevnine.

Ustanovenia tohto článku sa však nepoužijú na obvyklú colnú, pasovú alebo zdravotnú kontrolu alebo na iné opatrenia vykonané na žiadosť alebo so súhlasom kapitána lode.

Článok 41

1. Ak loď vysielajúceho štátu stroskoce, ak narazí na dno alebo breh alebo ak utrpí inú haváriu v prijímajúcom štáte alebo ak predmety patriace štátnemu príslušníkovi vysielajúceho štátu, ktoré sú súčasťou lodného nákladu stroskotanej lode vysielajúceho, prijímajúceho alebo tretieho štátu, boli nájdené na pobreží alebo vo vnútorných alebo územných vodách prijímajúceho štátu a dopravené na pobrežie alebo do prístavu tohto štátu, príslušné orgány prijímajúceho štátu upovedomia o tom bezodkladne príslušného konzulárneho úradníka. Informujú ho tak isto aj o opatreniach vykonaných na záchranu a ochranu osôb na palube lode, lode, nákladu a ďalšieho tovaru na palube a predmetov patriacich k lodi alebo predmetov, ktoré sú súčasťou nákladu a ktoré sa od lode odpútali.
2. Konzulárny úradník môže poskytovať všetku pomoc lodi spomenutej v odseku 1, cestujúcim a členom posádky. Za tým účelom môže žiadať o pomoc príslušné orgány prijímajúceho štátu. Môže tiež urobiť opatrenia uvedené v odseku 1 tohto článku a opatrenia na zabezpečenie opravy lode alebo požiadať príslušné orgány prijímajúceho štátu, aby také opatrenia urobili alebo aby v nich pokračovali.
3. Ak loď uvedená v odseku 1 alebo predmety patriace k tejto lodi sa našli na pobreží alebo v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu alebo sa dopravili do prístavu tohto štátu a ak ani kapitán ani vlastník lode, jeho zástupca alebo príslušní poisťovatelia nemôžu urobiť opatrenia na zabezpečenie alebo na predaj lode alebo predmetov, bude sa predpokladať, že konzulárny úradník je splnomocnený urobiť v mene vlastníka lode rovnaké opatrenia, ktoré by mohol za rovnakým účelom urobiť vlastník sám.

Ustanovenia tohto odseku sa týkajú aj každého predmetu, ktorý je súčasťou lodného nákladu a vo vlastníctve štátneho príslušníka vysielajúceho štátu.

4. Ak sa predmety, ktoré sú súčasťou nákladu stroskotanej lode tretieho štátu a patria štátnemu príslušníkovi vysielajúceho štátu, našli na pobreží alebo v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu a ak ani vlastník predmetov ani jeho zástupca alebo príslušní poisťovatelia nemôžu urobiť opatrenia na zabezpečenie alebo na predaj predmetov, bude sa predpokladať, že konzulárny úradník je splnomocnený, aby v mene vlastníka urobil rovnaké opatrenia, ktoré by na tento účel mohol urobiť vlastník sám.

Článok 42

Ustanovenia článkov 39, 40 a 41 sa primerane vzťahujú na civilné lietadlá.

Článok 43

Konzulárny úrad je oprávnený vyberať v prijímajúcom štáte konzulárne poplatky za vykonávanie konzulárnych služieb ustanovené právnymi predpismi vysielajúceho štátu.

ČASŤ V
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 44

1. Tento dohovor podlieha ratifikácii a nadobudne platnosť tridsiatym dňom po dni výmeny ratifikačných listín, ku ktorej dôjde v Prahe.
2. Tento dohovor zostane v platnosti do uplynutia šiestich mesiacov po tom, keď jedna z vysokých zmluvných strán písomne oznámi druhej vysokej zmluvnej strane svoj úmysel ukončiť platnosť dohovoru.

Na dôkaz toho splnomocnenci oboch vysokých zmluvných strán tento dohovor podpísali a opatrili pečaťami.

Dané v Ankare 15. novembra 1977 vo dvoch pôvodných vyhotoveniach vo francúzskom jazyku.

Za
Československú socialistickú republiku:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Za
Tureckú republiku:

Íhsan Sabri Caglayangil v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.